Manifestarea exterioară a unei treziri la viață (II)

On Octombrie 19, 2013

Învață să ții cont de ceea ce te avantajează spre o rapidă ascensiune, eliberându-te de ceea ce te amărăște și mergând mai departe spre acea împlinire care îți spune că ceea ce faci este bine.

După ce-și isprăvi misiunea pe care i-o încredințase Dumnezeu, după ce răzbunarea – această mică pârghie divină îi permisese să învingă toate obstacolele, contele începea pentru prima oară să se îndoiască de sine. Avusese dreptul să facă atâta dreptate, mai neașteptată decât ar fi cuvenit o judecată cumpătată? Avusese dreptul să poarte masca unei ființe superioare și să vadă dincolo de ea?

Reîntorcându-se acasă, Monte Cristo îl întâlni pe Maximilien care rătăcea prin locuința din Champs-Elysees, tăcut ca o umbră care așteaptă momentul fixat de Dumnezeu ca să reintre în mormânt.

- Pregătește-te, Maximilien – îi spuse el zâmbind. Mâine părăsim Parisul.

- Nu mai aveți nimic de făcut aici? întrebă Morrel.

- Nu, răspunse Monte Cristo. Şi dea Domnul să nu fie prea mult ce am făcut.

Leadership: Aderi cu chibzuință doar la ceea ce adaugă avantaje cuantificabile demersurilor tale, fără să-ți asumi înțelepciunea de a deosebi puterea cea mai înaltă a lui Dumnezeu de acea plăpândă șoaptă a conștiinței care va continua să vibreze multă vreme în sufletul tău?

Dacă soarta se abate de la planul stabilit inițial, generând ocolișuri nebănuite, atunci omul își poate recăpăta treptat elementele definitorii numai dacă este pătruns de harul care plasează sufletul în adevăr, numai printr-o înnobilare a caracterului, în intenția de a-și extinde puterea lăuntrică asupra lui și asupra celorlalți.

În acest caz, leadershipul poate fi comparat cu zborul spre înalt al unui vultur rănit, o redescoperire a învingătorului din însuși omul care a avut puterea magică de a face o călătorie plină de învățăminte și încercări într-o lume necunoscută. Această lume poate fi explorată doar de cei puternici spiritual, dispuși să își asume riscurile căutării de sine.

Leadershipul are ca principal pilon de susținere o lume interioară guvernată de înălțimile științei și înțelepciunii, clădită pe piloni a căror structură testează limitele ființei, gândirea, răbdarea și imaginația. Puterea și autoritatea. Care nu trebuie să devină niște instrumente în mâna unui executant, sau o joacă în jurul axului central care se fixează la ambele extremități: a fi egalul lui Dumnezeu sau a fi doar o unealtă a Lui.

Leadership: Poți să-ți consolidezi o cunoaștere fără durere și remușcări, în așa fel încât destinul pe care ți l-a pregătit Dumnezeu să rezoneze cu capacitatea conștiinței de a descoperi esența unei lumi care trăiește simultan un singur eveniment?

Nu poți urca spre înălțimi dacă ești lipsit de vitalitate în interior. Desființarea zidului de

rezistență pe două direcții paralele: a busolei morale și a hărții sufletești, plutind în acea sferă a durerii pe care nici el n-o înțelegea, dar care parcă făcea parte dintr-un joc divin, l-a determinat pe Edmond Dantes, alias Contele de Monte Cristo, să-și reorienteze strict forța și strategia pe termen lung către alte ținte, tot mai înalte.

Trăind în mod sincer conflictul între două identități, între două personalități diferite, între două moduri de a privi lumea și situațiile de viață, el a plasat leadershipul sub o singură stea călăuzitoare: profunzimea și sinceritatea. Ele formând caracteristica unei mentalități mature, orientate către deschidere, implicare și responsabilizare.

Dacă vrei să înțelegi leadershipul, mai întâi trebuie să treci prin meandrele neprevăzute ale sorții. Şi să găsești singur calea "trezirii" la viață. Nu poți urca spre înălțimi dacă ești lipsit de vitalitate în interior, dacă interacțiunea dintre elementele pozitive și negative nu acționează asupra unui punct fix: schimbarea. Renașterea. Pauza finală dintre acumulările succesive de durere, epuizare, compromisuri, sacrificii și privațiuni.

Transformă-te într-un model de credință puternic, remodelându-ți viața în funcție de propriile răni pe care trebuie să le accepți ca pe realități existențiale conținute într-un plan nevăzut, chiar dacă sunt greu de înțeles și adeseori greu de acceptat. Raportează-te la un model de "a fi", întemeiat pe reconstrucția rețelei interioare de valori și sentimente, care să aibă în centru o reflectare a unei cunoașteri profunde și înalte.

Prin esența unei lumi care trăiește simultan un singur eveniment se înțelege acea morală sub al cărei imperiu firea umană încearcă să-și prezerve vitalitatea conștiinței, fără ca aceasta să fie schimbată de rememorarea anumitor episoade din experiențele trecute.

Întreaga sferă a conștiinței se agață de încercarea de reperare al unui moment precis din evoluția ta care poate fi fatal dacă nu devine o premiză a iertării.

Manifestarea exterioară a unei treziri la viață este șansa pe care ți-o acorzi de a lua totul de la început, chiar dacă trebuie să duci în cârcă remușcări și durere, fiind plin de speranța că tot ceea ce ți s-a întâmplat a făcut parte din planul divin pe care nu l-ai prevăzut și de la care nu ai putut să te abați.

* Notă: Alexandre Dumas - Contele de Monte Cristo , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/manifestarea-exterioara-a-unei-treziri-la-viata-II.html